

**ผลของโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว
ต่อความรู้และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19
ในเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลาย**

กิตติยา รัตนมณี, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี, คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก,
e-mail; Ratkittiya@gmail.com

พิพัฒน์ นุ่นด้วง, นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี, คณะพยาบาลศาสตร์
สถาบันพระบรมราชชนก, e-mail; 621501079@bcnsurat.ac.th

สุนันท์ ทิสุลน, นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี, คณะพยาบาลศาสตร์
สถาบันพระบรมราชชนก, e-mail; 621501129@bcnsurat.ac.th

ไพลิน สัญญากิจ, นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี, คณะพยาบาลศาสตร์
สถาบันพระบรมราชชนก, e-mail; 621501083@bcnsurat.ac.th

ปณิธิตา พรหมเสนะ, นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี, คณะพยาบาลศาสตร์
สถาบันพระบรมราชชนก, e-mail; 621501067@bcnsurat.ac.th

พัทธนันท์ สอนสวัสดิ์, นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี,
คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก, e-mail; 621501077@bcnsurat.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 (2 ม การสวมหน้ากาก การล้างมือ 2 ว เว้นระยะห่าง วัคซีน) ต่อความรู้และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ในเด็กวัยเรียนประถมศึกษา 19 ปี กลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 46 คนเป็นเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลาย เก็บรวบรวมข้อมูลแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 2) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ผ่านการตรวจสอบจากความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และนำโปรแกรมไปศึกษานำร่องกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน และนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .83 กับ .86 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ Wilcoxon Sign Rank Test ผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนความรู้สูงกว่าการเข้าร่วมโปรแกรม (Mean= 17.35, SD. = 2.70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <.05 ส่วนการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม (Mean= 4.61, SD. = .35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <.05 เช่นกัน

จากผลการวิจัยพบว่าเมื่อมีการจัดโปรแกรมให้นักเรียนในการทำกิจกรรมอย่างมีแบบแผนนักเรียนสามารถมีการพฤติกรรมป้องกันการเกิดโควิด-19 ได้ ดังนั้นควรนำโปรแกรมไปใช้กับกลุ่มนักเรียนในช่วงวัยอื่นๆ และกลุ่มโรคติดต่อที่สามารถติดต่อได้ในระบบทางเดินหายใจเพื่อลดอุบัติการณ์การเกิดโรค

คำสำคัญ: การรับรู้ความสามารถของตนเอง, โควิด-19, เด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

The Effect of the Self-efficacy and 2M2V Program on Knowledge and Self-efficacy in Prevention of COVID-19 among Upper Primary School Students

Kittiya Rattanamanee, Boromarajonani College of Nursing Suratthani Faculty of Nursing,
Praboromarajchanok, e-mail; Ratkittiya@gmail.com

Pipat Noonduang, Student of Nursing, Boromarajonani College of Nursing Suratthani Faculty of
Nursing, Praboromarajchanok, e-mail; 621501079@bcnsurat.ac.th

Suwanan thitlun, Student of Nursing, Boromarajonani College of Nursing Suratthani Faculty of Nursing,
Praboromarajchanok, e-mail; 621501129@bcnsurat.ac.th

Phailin Sanyakit, Student of Nursing, Boromarajonani College of Nursing Suratthani Faculty of Nursing,
Praboromarajchanok, e-mail; 621501083@bcnsurat.ac.th

Punthita Promsena, Student of Nursing, Boromarajonani College of Nursing Suratthani Faculty of
Nursing, Praboromarajchanok, e-mail; 621501067@bcnsurat.ac.th

Phattanan Sonsawat, Student of Nursing, Boromarajonani College of Nursing Suratthani Faculty of
Nursing, Praboromarajchanok, e-mail; 621501077@bcnsurat.ac.th

Abstract:

This quasi-experimental study aimed to examine the effect of the self-efficacy and 2M2V program (wearing masks, washing hands, distancing, vaccination) on knowledge and self-efficacy in prevention of COVID-19 among upper primary school students. The sample consisted of 46 upper primary school students who were recruited using simple random sampling. Data were collected from one group before and after receiving the 4 week program. Research instruments were 1) the self-efficacy and 2M2V program, and 2) data collection instruments, including knowledge and self-efficacy in prevention of COVID-19 questionnaires that were reviewed for content validity by three experts and pilot tested with 10 participants, yielding Cronbach's alphas of .83 and .86 respectively. Data were analyzed using mean, standard deviation, and Wilcoxon sign rank test. Results showed that knowledge score was higher than before receiving the program (Mean = 17.35, SD. = 2.70) with statistical significance at $<.05$. Self-efficacy score was also higher than before receiving the program (Mean= 4.61, SD. = .35) with statistical significance at $<.05$.

From the findings, the systematic activities of the program promoted the ability of students to prevent COVID-19. Therefore, this program should be implemented with students of other age ranges and other infectious respiratory diseases to reduce the incidence of diseases.

Keyword: Self-efficacy, COVID-19, Upper Primary School Students

บทนำ

โรคโควิด-19 เป็นโรคติดต่อทางเดินหายใจที่เกิดการแพร่ระบาดในปี ค.ศ. 2019 จากประเทศจีน และแพร่กระจายไปทั่วโลกในระยะเวลาอันรวดเร็ว สาเหตุจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Novel coronavirus 2019) และพบการแพร่เชื้อจากคนสู่คนได้ (Kriangburapa, 2020) ต่อมาได้มีการวิเคราะห์พันธุกรรมของเชื้อไวรัสให้ชื่อว่า Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2 (SARS-CoV-2) ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคโคโรนาไวรัส 2019 (โควิด-19) SARS-CoV-2 (Kriangburapa, 2020) จากรายงานสถานการณ์การเกิดโควิด-19 ของกองระบาดวิทยา และ กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค วันที่ 2 พฤศจิกายน 2564 ยอดผู้ป่วยยืนยันโควิด-19 ทั่วโลกมีจำนวน 246,951,274 ราย (คิดเป็น 3,163 รายต่อแสนประชากร หรือ ร้อยละ 3 ของประชากรโลก) เสียชีวิต 5,004,855 ราย (คิดเป็น 64 รายต่อแสน ประชากร) (10) อัตราป่วยตายอยู่ที่ 2.03% มีประเทศที่พบผู้ติดเชื้อแล้ว 188 ประเทศ จาก 193 ประเทศทั่วโลก (97%) (Division of Communicable Disease Control, 2021)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาเป็นอย่างมาก องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) รายงานว่าเด็กนักเรียนจำนวนกว่า 1.57 พันล้านคน จากกว่า 188 ประเทศ หรือคิดเป็นร้อยละ 91.3 ของผู้เรียน จากทั่วโลก ต้องพักการเรียนจากการประกาศปิดสถานศึกษาทั่วประเทศ โรงเรียนต้องออกมาตรการป้องกันหรือการปรับการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ รวมถึงนักเรียนในประเทศไทยจำนวน 13 ล้านคน ตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงอุดมศึกษา ในกลุ่มผู้ป่วยเด็กถือเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางและสามารถแพร่กระจายเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 ได้อย่างรวดเร็ว (Kriangburapa, 2020) และจากสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการเปิดประเทศและกลับมาใช้ชีวิตตามปกติ กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการได้มีการปรับรูปแบบการเรียนการสอนและการสอบเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาได้มากที่สุดได้ ทบทวนและพัฒนาปรับปรุงแนวปฏิบัติสำหรับสถานศึกษาตามมาตรการเพื่อให้เปิดเรียนจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน(Department of Health, 2022) จากการที่เด็กนักเรียนออนไลน์ที่บ้านกลับมาเรียนหนังสือในโรงเรียนทำให้อัตราการเกิดโควิด-19 ในโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น จากสถานการณ์ภาพรวมของประเทศตั้งแต่เปิดเทอมช่วงวันแรกๆ มีรายงานการติดเชื้อมากขึ้นพบจำนวนเด็กที่มีการติดเชื้อประมาณ เกือบ 200 คนต่อวัน จากรายงานผู้ติดเชื้อพบว่าก่อนวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2565 มีการติดเชื้อไม่ถึงหนึ่งร้อยคนต่อวัน เมื่อประมาณปลายเดือนมิถุนายน พ.ศ.2565 ขึ้นมาเป็นหลักร้อยคนต่อวัน และพุ่งขึ้นมาเป็นเกือบ 200 คนต่อวัน ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2565 ที่ผ่านมา ซึ่งจะเห็นได้ว่าเด็กติดเชื้อกันมากขึ้นเป็น 2 เท่าต่อวัน ซึ่งการเกิดโรคโควิด-19 ในเด็กสามารถมีอาการได้หลากหลายตั้งแต่ไม่มีอาการเลย จนถึงปอดอักเสบรุนแรง หรือเสียชีวิตได้ (Sricharoenwijit, 2021)

ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถในตนเอง(Self-Efficacy) ของแบนดูรา(Bandura, 1977, 1982) เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าความคาดหวังความเชื่อในความสามารถของตนเองจะนำไปสู่การเผชิญปัญหาทำให้เกิดความพยายามและความสำเร็จในการทำสิ่งต่างๆ (Bandura, 1982) ความสำเร็จที่เกิดขึ้นมาจากการสร้างให้เกิดการรับรู้ความสามารถในตนเองทั้งหมด 4 วิธี คือ 1) การใช้คำพูดชักจูง (Verbal Persuasion) 2) การได้เห็นประสบการณ์ของผู้อื่น(Vicarious experience) 3) การใช้ประสบการณ์ความสำเร็จของตนเอง (Mastery Experience) 4) การกระตุ้นทางอารมณ์ (Emotional Arousal) (Bandura, 1977) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการป้องกันการเกิดโควิด-19 ประกอบด้วยการใส่หน้ากากอนามัย การล้างมือ

การฉีดวัคซีนและการเว้นระยะห่าง (Department of Health, 2020; Hill, 2020; Milstone, 2022) ผู้วิจัยได้นำความรู้มาประยุกต์ใช้เป็นหลักการ 2 ม 2 ว ประกอบด้วย 2 ม ได้แก่ ม แผล คือ การใส่และการทึงหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี ม มือ คือ การล้างมือ 7 ขั้นตอน และหลักการ 2 ว ได้แก่ ว วรรค คือ การเว้นระยะห่าง การปฏิบัติตัว เมื่ออยู่ในแหล่งชุมชน ว วัคซีน คือ การฉีดวัคซีน ผลข้างเคียงของการฉีดวัคซีน การดูแลตนเองหลังฉีดวัคซีน

โรคโควิด-19 มีผลกระทบต่อเด็ก ซึ่งวัยเด็กยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการดูแลตนเอง การดูแลตนเองประสบการณ์ต่างๆ ยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้นการป้องกันไม่ให้เด็กติดเชื้อโควิด-19 จึงเป็นสิ่งสำคัญ (Bhusin, Namboonsri, & Phupradi, 2022) ในสภาพปัจจุบันเด็กวัยเรียนต้องออกมาเรียนที่โรงเรียนตามปกติส่งผลให้เด็กมีโอกาสเกิดการติดเชื้อได้สูงขึ้นหากเด็กไม่สามารถดูแลตนเองหรือมีการป้องกันที่ดีทำให้เกิดการระบาด ติดเชื้อในวงกว้างได้ส่งผลกระทบต่อเด็กต้องหยุดเรียน เสียค่าใช้จ่ายหรือบางรายอาจทำให้เกิดการเสียชีวิตได้ ดังนั้นการทำให้เด็กวัยเรียนเกิดการรับรู้ความสามารถในตนเองจะนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมในการดูแลป้องกันการเกิดโควิด-19 จะส่งผลให้สามารถป้องกันการเกิดโควิด-19 พยาบาลมีบทบาทในการป้องกันโควิด-19 ในกลุ่มเด็ก โดยการสอนให้เด็กสวมหน้ากากอนามัย อยู่ในที่อากาศถ่ายเทได้ดี ล้างมือให้สะอาด การได้รับวัคซีน (Bhusin, Namboonsri, & Phupradi, 2022) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ต่อความรู้และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 เพื่อป้องกันการติดเชื้อ การแพร่กระจาย เชื้อนำไปสู่การขาดเรียน การส่งผลกระทบต่อถึงภาวะสุขภาพของเด็ก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ในเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองก่อนและหลังการได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ในเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานการวิจัย

ความรู้และการรับรู้ความสามารถของตนเองในเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลายหลังจากการได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ในเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลายสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถในตนเอง (Self-Efficacy) ของแบนดูรา มาประยุกต์ใช้ในการศึกษา(Bandura, 1977, 1982) การรับรู้สมรรถนะของตนเอง (Perceived Self-Efficacy) เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญของการดูแลตนเองในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งเป็นความมั่นใจของ

บุคคลเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะจัดการและดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในด้านการรับรู้สมรรถนะในตนเองนี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การดูแลตนเองในช่วงสถานการณ์โควิด-19 การเลือกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ให้ปลอดภัยจากโควิด-19 และความพยายามที่จะปฏิบัติตามกิจกรรมนั้นอย่างต่อเนื่อง เพราะการรับรู้สมรรถนะในตนเองเป็นตัวกำหนด การตัดสินใจที่จะปฏิบัติตามกิจกรรมใดๆ บุคคลตัดสินใจว่าตนเองมีความสามารถเพียงพอที่จะปฏิบัติตามกิจกรรมนั้น ทางผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยผ่านสื่ออินโฟกราฟิกส์ (Infographics) แบบภาพนิ่ง (Static Infographics) ในรูปแบบโปสเตอร์ประกอบด้วยเนื้อหาที่มีการนำเสนอข้อมูลอย่างครอบคลุม ทั้งการให้ข้อมูลทั่วไป การให้ความรู้วิธีการปฏิบัติ (Kearfug & Kaewurai, 2021) ในการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ประกอบด้วย 2 ม ได้แก่ ม แมส คือการใส่และการทักทายหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี ม มือ คือ การล้างมือ 7 ขั้นตอน และหลักการ 2 ว ได้แก่ ว เว้น คือ การเว้นระยะห่าง การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในแหล่งชุมชน ว วัคซีน คือ การฉีดวัคซีน ผลข้างเคียงของการฉีดวัคซีน การดูแลตนเองหลังฉีดวัคซีน (Department of Health, 2020; Hill, 2020; Milstone, 2022) ประกอบ 4 วิธี คือ 1) การใช้คำพูดชักจูง (Verbal Persuasion) โดยผู้วิจัยได้ให้คำแนะนำความรู้ในการดูแลตนเองและการป้องกันการเกิดโควิด 19-โดยใช้หลักการ 2 ม 2 ว ผ่านสื่ออินโฟกราฟิกส์นำเสนอในรูปแบบโปสเตอร์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 2) การได้เห็นประสบการณ์ของผู้อื่น (Vicarious Experience) โดยผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถทำกิจกรรม 2 ม 2 ว ได้ ออกมาสาธิตการใส่ การทักทายหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี การล้างมือ 7 ขั้นตอนได้ และกลุ่มตัวอย่างที่ไปฉีดวัคซีนมาแล้วประสบการณ์ให้ฟังรวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ระมัดระวังเว้นระยะห่างเมื่ออยู่ร่วมกับคนอื่นได้ 3) การใช้ประสบการณ์ความสำเร็จของตนเอง (Mastery Experience) โดยผู้วิจัยจะสาธิตการใส่การทักทายหน้ากากอนามัย การล้างมือ 7 ขั้นตอน และให้กลุ่มตัวอย่างสาธิตย้อนกลับโดยผู้วิจัยจะช่วยให้คำแนะนำขณะทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จะดูแลให้คำแนะนำแต่ละขั้นตอนและค่อยๆ ลดบทบาทลง จนในที่สุดกลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ให้กลุ่มตัวอย่างช่วยกันตอบคำถามการเว้นระยะห่าง การปฏิบัติตัวเมื่อต้องอยู่ในแหล่งชุมชนเพื่อป้องกันการเกิดการติดเชื้อโควิด-19 นำกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติได้มาแลกเปลี่ยนข้อมูลถึงความสำเร็จและ 4) การกระตุ้นเร้าทางอารมณ์ (Emotional Arousal) โดยการให้กำลังใจขณะทำกิจกรรมโดยการปรบมือ กล่าวชื่นชมเมื่อกลุ่มตัวอย่างสามารถ ใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือได้ถูกต้องและให้กำลังใจเมื่อกลุ่มตัวอย่างเกิดความไม่แน่ใจหรือทำกิจกรรมไม่ได้จนทำได้ถูกต้อง ให้คำชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ ตามกรอบแนวคิดดังนี้

ผลของโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ต่อความรู้และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ในเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

1. การใช้คำพูดชักจูง (Verbal persuasion)

- ให้คำแนะนำ ความรู้ในการดูแลตนเองและการป้องกันการเกิดโควิด-19 โดยใช้หลักการ 2 ม 2 ว ผ่านสื่ออินโฟกราฟิกนำเสนอในรูปแบบโปสเตอร์

2. การได้เห็นประสบการณ์ของผู้อื่น (Vicarious experience)

- ให้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถทำกิจกรรม 2 ม 2 ว ได้ ออกมาสาธิต และกลุ่มตัวอย่างที่ไปผิดวิคขึ้นมาเล่าประสบการณ์ให้ฟังร่วมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับวัยเรียนระหว่างเมื่ออยู่ร่วมกับคนอื่นได้

3. การใช้ประสบการณ์ความสำเร็จของตนเอง (Mastery experience)

- ให้กลุ่มตัวอย่างสาธิตการใส่หน้ากากอนามัย การล้างมือ 7 ขั้นตอน และให้สาธิตย้อนกลับโดยผู้วิจัยจะช่วยให้คำแนะนำขณะทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จะดูแลให้คำแนะนำแต่ละขั้นตอน และค่อยๆ ลดบทบาทลง จนในที่สุดกลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

- นำกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติได้มาแลกเปลี่ยนข้อมูลถึงความสำเร็จ

4. การกระตุ้นเร้าทางอารมณ์ (Emotional arousal)

- ให้กำลังใจกลุ่มตัวอย่างขณะทำกิจกรรมโดยการปรบมือ กล่าวชมเชยและให้กำลังใจ เมื่อเกิดความไม่แน่ใจหรือทำกิจกรรมไม่ได้จนทำได้ถูกต้อง

- ให้คำชมเชยเมื่อตอบคำถามได้

- ความรู้ในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19
- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19

ภาพ กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (The One Group Pretest Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krajcie & Morgan, 1970) จากจำนวนประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายทั้งหมด 60 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 52 ราย โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กลุ่มตัวอย่างต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง สามารถเข้าร่วมการทำกิจกรรมได้ทุกขั้นตอนของการวิจัย หลังจากดำเนินกิจกรรมการวิจัย มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คนไม่สามารถเข้าร่วมกระบวนการวิจัยได้ทุกขั้นตอนเมื่อสิ้นสุดการวิจัยเหลือกลุ่มตัวอย่างจำนวน 46 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว โดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองของแบนดูราประกอบด้วยและการให้ความรู้ในการป้องกันโควิด-19 ผ่านสื่ออินโฟกราฟฟิกส์ในรูปแบบโปสเตอร์ 4 แผ่น ประกอบด้วย การให้ความรู้และวิธีการปฏิบัติตัวในการดูแลตนเองและป้องกันการเกิดโควิด-19 ดังนี้ แผ่นที่ 1 ม แอส คือการใส่และการทิ้งหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี แผ่นที่ 2 ได้แก่ ม มือ คือ การล้างมือ 7 ขั้นตอน แผ่นที่ 3 ว เว้น คือ การเว้นระยะห่าง การปฏิบัติตัว เมื่ออยู่ในแหล่งชุมชน และแผ่นที่ 4 ว วัคซีน คือ การฉีดวัคซีน ผลข้างเคียงของการฉีดวัคซีน การดูแลตนเองหลังฉีดวัคซีน ใช้เวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 กิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแบบทดสอบความรู้ (Pre-Test) ในการป้องกันโควิด-19 ก่อนการให้โปรแกรม

สัปดาห์ที่ 2 กิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างสัมพันธภาพ การให้ความรู้เกี่ยวกับ 2 ม คือ มือ และแอส ผ่านสื่อเป็นอินโฟกราฟฟิกส์ในรูปแบบโปสเตอร์ ประกอบด้วย ขั้นตอนการล้างมืออย่างถูกต้อง 7 ขั้นตอน โดยสาธิตการล้างมือประกอบเพลง การใส่และทิ้งแอสหรือหน้ากากอนามัยอย่างถูกต้องและแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเป็น 4 กลุ่มเพื่อทบทวนกิจกรรมและทำสาคิตย้อนกลับ หลังจากนั้นร่วมกลุ่มและส่งตัวแทนออกมาสาธิตกล่าวชมเชยพร้อมให้กำลังใจแก่นักเรียนทุกคนในการทำกิจกรรม .

สัปดาห์ที่ 3 กิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างสัมพันธภาพ การให้ความรู้เกี่ยวกับ 2 ว คือ ว เว้น ระยะห่าง ว การฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-19 ผ่านสื่ออินโฟกราฟฟิกส์ในรูปแบบโปสเตอร์ ประกอบด้วย การเว้นระยะห่างเมื่ออยู่ในแหล่งชุมชนอย่างถูกต้องและ การฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-19 การสังเกตอาการข้างเคียง การดูแลหลังได้รับวัคซีนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเป็น 4 กลุ่มเพื่อทบทวนกิจกรรมและสาธิตย้อนกลับ หลังจากนั้นร่วมกลุ่มและส่งตัวแทนออกมาสาธิตเมื่อกลุ่มตัวอย่างสามารถทำกิจกรรมได้ให้คำชมเชยเสริมแรงให้มีความมั่นใจให้ได้ว่าสามารถทำได้พร้อมให้กำลังใจแก่นักเรียนทุกคนในการทำกิจกรรม

สัปดาห์ที่ 4 กิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ทบทวนความรู้หลักการ 2 ม 2 ว และให้นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมการล้างมือ 7 ขั้นตอนประกอบเพลง บอกวิธีการใส่ ทิ้งหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี การได้รับวัคซีนและการเว้นระยะห่างเมื่ออยู่ในชุมชน เปิดโอกาสให้นักเรียนออกมาสาธิตและร่วมพูดคุยให้คำชมเชยและแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง ทำแบบทดสอบความรู้ในการป้องกันโควิด-19 (Post-Test) และเฉลยแบบทดสอบหลังการให้ความรู้ ปิดกิจกรรม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประวัติการได้รับวัคซีนป้องกันโควิด-19 ประวัติการติดเชื้อโควิด-19

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เรื่อง 2 ม 2 ว เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ 4 ตัวเลือก ก-ง ซึ่งประกอบไปด้วย 4 หัวข้อคือ 1) วิธีการใส่และทิ้งหน้ากากอนามัยที่ถูกต้อง 2) วิธีการล้างมือ 7 ขั้นตอน 3) การเว้นระยะห่าง การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในแหล่งชุมชนและ 4) การฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-19 มีข้อคำถาม หัวข้อละ 5 ข้อคำถาม จำนวนทั้งหมด 20 ข้อๆ ละ 1 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวม 20 คะแนน การแปลผล ถ้าทำคะแนนได้มาก หมายถึง มีความรู้ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการติดเชื้อโควิด-19 เรื่อง 2 ม 2 ว ซึ่งประกอบไปด้วย วิธีการใส่และทิ้งหน้ากากอนามัยที่ถูกต้อง วิธีการล้างมือ 7 ขั้นตอน การเว้นระยะห่าง การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในแหล่งชุมชน และการได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-19 เป็น

แบบสอบถามเรื่องละ 5 ข้อ รวมจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ มีลักษณะแบบประมาณค่า 5 ค่า (มากที่สุดไปน้อยที่สุด) การแปลผล จะแบ่งระดับของแบบสอบถาม ออกเป็น 3 ระดับ ค่าเฉลี่ย 3.68 – 5.00 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.34 – 3.67 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับน้อย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ประกอบด้วย พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านฝ่ายควบคุมการแพร่กระจายเชื้อ 1 คน อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการใช้สื่อเทคโนโลยี 1 คน อาจารย์พยาบาลที่เชี่ยวชาญในด้านการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 1 คน ตรวจสอบโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ในเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลายนำไปตรวจสอบความสอดคล้องของการดำเนินโปรแกรมและความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของสื่ออินโฟกราฟิกส์ (โปสเตอร์) ได้ค่าความสอดคล้อง .87 และให้นำโปรแกรมไปทำ Pilot Study กับเด็กวัยเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4-6) โรงเรียนบ้านท่าเพชรจำนวน 10 คน แล้วนำมาปรับใช้เครื่องมือก่อนการใช้อย่างจริงจัง

แบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ .87 และ 0.85 ตามลำดับ

ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเด็กวัยเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาความเชื่อมั่นครอนบาค (Cronbach's alpha) แบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .83 และ .86 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานงานกับโรงเรียนและครูผู้ดูแลในโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดและส่งหนังสือขอความยินยอมไปยังผู้ปกครอง
3. เมื่อได้หนังสือแสดงความยินยอมจากผู้ปกครองดำเนินการทดลองตามโปรแกรมที่วางไว้
4. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมด้วยแบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในตนเองในการดูแลและป้องกันโควิด-19
5. ดำเนินกิจกรรมการทดลองตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ผ่านวิธีการเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถในตนเอง 4 วิธี โดยการให้ความรู้ผ่านสื่ออินโฟกราฟิกส์ในรูปแบบโปสเตอร์ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้และการรับรู้ความสามารถในตนเองผ่านกิจกรรมต่างๆ ประกอบการให้ความรู้ การร้องเพลงล้างมือ การทำกิจกรรมกลุ่ม การสาธิต การสาธิตย้อนกลับ จำนวน 4 สัปดาห์
6. เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในตนเองในการดูแลและป้องกันโควิด-19 และเฉลยแบบทดสอบให้กลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ได้ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent)
2. ใช้สถิติพาราเมตริก (Parametric Statistics) เมื่อทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น ของการใช้สถิติค่าที่เพื่อหาการแจกแจงเป็นโค้งปกติ พบว่าข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับการดูแลป้องกันโควิด-19 ประถมศึกษาตอนปลาย และคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถไม่มีการแจกแจงปกติ จึงวิเคราะห์ด้วยสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) วิเคราะห์ด้วย Wilcoxon Sing Rang Test

จริยธรรมวิจัย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านและเก็บข้อมูลตามหลักการปกป้องสิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการศึกษา ระยะเวลาของการวิจัย และประโยชน์ในการเข้าร่วมการวิจัย การเข้าร่วมการศึกษาคือความสมัครใจโดยการลงนาม ให้ผู้ปกครองลงนามให้ความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถถอนตัวจากการศึกษาได้ตลอดเวลาโดยไม่มีผลกระทบใดๆ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะถูกเก็บเป็นความลับ ส่วนในการนำเสนอข้อมูลจะทำในภาพรวม ซึ่งการดำเนินการจริยธรรมการวิจัยมีหมายเลขโครงการวิจัยที่ขอพิจารณา เลขที่ 2022/15

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตามด้วยเพศชาย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 และน้อยที่สุด ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 การได้รับวัคซีนส่วนใหญ่เคยได้รับวัคซีน โควิด-19 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมา ไม่เคยได้รับวัคซีนโควิด-19 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 จำนวนครั้งที่ได้รับวัคซีนส่วนใหญ่ได้รับวัคซีน 2 ครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา ได้รับวัคซีน 1 ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 และน้อยที่สุดได้รับวัคซีน 3 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 การติดโควิด-19 ส่วนใหญ่เคยติดโควิด-19 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา ไม่เคยติดโควิด-19 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 จำนวนครั้งที่ติดโควิด-19 ส่วนใหญ่ติดโควิด-19 1 ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 88 รองลงมาติดโควิด-19 2 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12

2. ความรู้ในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความต่างของคะแนนความรู้ในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม (n=46)

ตัวแปร	ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม		หลังการเข้าร่วมโปรแกรม		z	p-value
	Mean	SD.	Mean	SD.		
ความรู้	12.61	4.92	17.35	2.70	-5.821	0.001*

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนหลังการเข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนความรู้ในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 (Mean = 17.35, SD. = 2.70) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม (Mean = 12.61, SD. = 4.92) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม (n=46)

ตัวแปร	ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม		หลังการเข้าร่วมโปรแกรม		z	p-value
	Mean	SD.	Mean	SD.		
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	3.95	0.47	4.61	0.35	-5.821	0.001*

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่าหลังการเข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.61, SD. = .35) และสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม (Mean = 3.95, SD. = 0.47) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากสมมติฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีความรู้และการรับรู้ความสามารถของตนเองหลังจากการได้รับโปรแกรมสูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเองและการป้องกันโควิด-19 ผ่านสื่ออินโฟกราฟิกในรูปแบบโปสเตอร์ที่สร้างขึ้นมาจำนวน 4 เรื่อง คือ ม แอส การใส่หน้ากากอนามัยที่ถูกต้อง มีมือ การล้างมือ 7 ขั้นตอน ว วรรค การเว้นระยะห่าง ว วัคซีน การฉีดวัคซีน มีรูปแบบ เนื้อหาเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ประกอบด้วยเนื้อหาไม่มากพร้อมมีรูปประกอบ สีสดใสสวยงามเนื้อหาเข้าใจง่ายและมีการจัดกิจกรรมการนำเสนอผ่านเพลงการล้างมือ 7 ขั้นตอนที่ทำให้ง่ายรวมกับการสาธิตการล้างมือ การใส่หน้ากากอนามัยพร้อมการสาธิตให้นักเรียนสาธิตย้อนกลับ การให้ความรู้ในการเว้นระยะห่างในการอยู่ร่วมกัน การฉีดวัคซีนซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน มีกิจกรรมที่

แยกทำเป็นกลุ่มที่มีจำนวนนักเรียนไม่มากเกินไป ทำให้สามารถให้ความรู้แก่นักเรียนได้อย่างทั่วถึงทุกคน นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ทุกคนและมีกิจกรรมสร้างสัมพันธ์ภาพทุกครั้งก่อนทำวิจัยทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกล้าซักถามในสิ่งที่สงสัย ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนานและร่วมตอบคำถามทุกครั้ง หลังสุดกิจกรรมเพื่อประเมินความรู้ที่นักเรียนได้รับสอดคล้องกับการวิจัยของ ณภัทร สุวรรณอำภาและทองทิพย์ สละวงษ์ลักษณ์ (Suwanumpa & Salawongluk, 2019) เรื่องผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหาร และการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัดเทศบาลนครนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา มีการจัดกิจกรรม การให้ความรู้ คำแนะนำแบบมีส่วนร่วม สนทนา การสาธิตและสาธิตย้อนกลับ การนำเสนอตัวอย่างอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสม การนำเสนอวิธีการผ่อนคลายความเครียด จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองและบุคคลต้นแบบที่ประสบความสำเร็จที่เป็นกลุ่มเพื่อน การพูดจาซักงูในทางที่ดีทำให้เกิดความมั่นใจ เชื่อมั่นใจตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับพฤติกรรมที่ดีขึ้นได้นอกจากนั้นการใช้สื่ออินโฟกราฟิกสามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกตามทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ เรื่อง การออกแบบอนาคตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยการใช้สื่อที่เข้าใจง่าย ถ่ายทอดเนื้อหาออกมาได้ดีออกมาได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม ภาพประกอบน่าสนใจ มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้ทำให้รูปแบบการเชื่อมโยงเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่ายมากขึ้น (Pholsali, 2018)

โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ซึ่งประกอบ ด้วยกิจกรรมการส่งเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเกิดการรับรู้ความสามารถในตนเองในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ส่งผลให้การรับรู้ความสามารถของตนเองของเด็กวัยเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น ทำให้เด็กวัยเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีความมั่นใจในการดูแลตนเองเพิ่มมากขึ้น จากการได้รับความรู้และการฝึกทักษะในการดูแลตนเอง การส่งเสริมให้เด็กวัยเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเกิดความรู้และทักษะในการดูแลตนเอง การเพิ่มความสามารถในการรับรู้ตนเองต่อพฤติกรรมดูแลตนเอง ทำให้เกิดการพัฒนารับรู้ความสามารถของตนเอง ตามแนวคิดการรับรู้ความสามารถในตนเอง(Self-Efficacy) ตามแนวคิดของแบนดูรา(Bandura, 1977) กล่าวว่า “บุคคลถ้ามีการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งเมื่อกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการและเชื่อมั่นว่าตนมีความสามารถย่อมเป็นแรงเสริมให้บุคคลมีความพยายาม และกระตือรือร้นที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นได้สำเร็จมากขึ้น” นั่นคือ ถ้าเด็กวัยเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อหรือรับรู้ว่ามี ความสามารถและรับรู้ว่าการกระทำนั้นให้ผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้เกิดความอดทน ไม่ท้อถอย อดทน และกระทำพฤติกรรมนั้นได้สำเร็จ โดยสอดคล้องกับการศึกษาผลการเรียนและการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนมัธยมปลายวิทยาศาสตร์ฟิลิปปินส์ในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ (Dullas, 2010) ที่พบว่าการจัดโปรแกรมรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนดีขึ้นทั้งในด้านของวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ โดยการให้ครูและผู้ปกครองช่วยเพิ่มพูนความรู้ที่สร้างขึ้นจากการประยุกต์วิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ให้แก่ นักเรียน โดยมีการตีความทางสถิติเป็นความสัมพันธ์ที่สัมพันธ์ที่สำคัญในเชิงบวก และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตน ร่วมกับการสนับสนุนของครอบครัวต่อภาวะโภชนาการเกิน ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (Rungrojwattana, Kompayak, & Punthasee,

2019) ผลการวิจัย พบว่า ภายหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองร่วมกับการสนับสนุนของครอบครัว กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการบริโภคอาหารและพฤติกรรมการออกกำลังกายมากกว่าก่อนได้รับโปรแกรม และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมสุขภาพตามแนวคิดแบนดูราโดยใช้เกมมิฟิเคชันต่อการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมีย ผลการศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการดูแลสุขภาพของเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการพยาบาลปกติ (Wongnonglaeng, Thanattheerakul, & Wonginchan, 2021)

ข้อเสนอแนะ

1. พยาบาลที่ปฏิบัติงานอนามัยโรงเรียนสามารถนำโปรแกรมนี้ไปใช้ในการเพิ่มการรับรู้ความสามารถในการดูแลและป้องกันโควิด-19 ให้แก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ หรือนำไปประยุกต์ใช้ให้แก่เด็กวัยอื่นได้
2. โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองและการใช้หลักการ 2 ม 2 ว ในการดูแลและป้องกันการเกิดโควิด-19 ทำให้นักเรียนเกิดความรู้และการรับรู้และสามารถในตนเองซึ่งเชื่อว่่านำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเกิดพฤติกรรมที่ยั่งยืนจากตนเองได้

รายการอ้างอิง

- Bandura, A. (1977). *Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavior change*. Psychologist review, 84(2), 191-215
- Bandura, A. (1982). Self-efficacy mechanism in human agency. *American Psychologist*, 37(2), 122-147.
- Bhusin, P., Namboonsri, N., & Phupradi, T. (2022). COVID-19 infection in children. *Journal of Nursing and Health*, 4(1), 1-13. (in Thai)
- Department of Health. (2020). *Handbook for educational institutions to prevent the spread of COVID-19*. Nonthaburi: Advertising Company. (in Thai)
- Department of Health. (2022). *Coronavirus disease 2019 (COVID-19)*. Retrieved 20 August 2022, from <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php> (in Thai)
- Division of Communicable Disease Control. (2011). *Handbook of prevention and control Coronavirus disease 2019 for public*. Bangkok: The house rally the Agricultural Cooperatives of Thailand printing. (in Thai).
- Dullas, A. R. (2010). *Self-efficacy and academic performance of Filipino science high school students on mathematics and english subjects*. Social Science Research Network. Available at: <http://papers.ssrn.com/sol3/topTen/topTenResults.cfm?groupingId=1314043&netorjrn=jrnl>.
- Hill, B. (2020). Coronavirus: origins, signs, prevention and management of patients. *British Journal of Nursing*, 29(7), 399–402. <https://doi.org/10.12968/bjon.2020.29.7.399>

- Krearfug, J., & Kaewurai, R. (2021). Infographics and information dissemination for handling COVID-19 Crisis. *Journal of Liberal Arts. Ubon Ratchathani Univerdity*, 17(1), 47-66.
- Kriangburapa, W. (2020). Coronavirus disease 2019 in children. *Burapha Journal of Medicine*, 7(1), 96- 02. (in Thai)
- Milstone, A. (2022). *COVID in babies and kids: symptoms and prevention*. Retrieved 20 August 2022, From <https://www.hopkinsmedicine.org/health/conditions-and-diseases/coronavirus/coronavirus-in-babies-and-children>
- Pholsali, P. (2018). *Development of infographic media based on transfer of learning on the topic of saving for the future of primary 6 students*. Unpublished master dissertation. Rajamangala University of Technology Thanyaburi Thailand. (in Thai)
- Rungrojwattana, W., Kompayak, J., & Punthasee, P. (2019). The effects of self-efficacy and family support promotion program on overweight among junior high school students. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 20(1), 274-284.
- Sricharoenwijit, C. (2021). *10 Things to know about COVID-19 in children*. Retrieved 20 August 2022, from <https://www.sikarin.com/doctor-articles/10>
- Suwanumpa, N., & Salawongluk, T. (2019). The effect of dietary and exercise modification program for obesity prevention among primary schools in Nakhon Ratchasima municipality. *Ratchaphruek Journal*, 17(1), 111-120.
- Wongnonglaeng, S., Thanattheerakul, C., & Wonginchan, A. (2021). The effects of health program based on Bandura's theory using gamification on perceived self-efficacy in health care of school-age children with thalassemia. *Journal of Nursing and Health Care*, 39(2), 117-126. (in Thai)